

[Albertsen.]

Under arbejdet med dette lovforslag — under dygtig ledelse af udvalgets formand, det ærede medlem hr. Poul Nilsson — er det i stigende grad blevet klart, at uanset hvor dygtigt udarbejdet biografloven end er, og uanset hvor god en ramme loven end måtte blive rent teknisk og indholdsmæssigt for hele filmsbranchen, hjælper det alt sammen lidet, fordi den nuværende biografafgift er en belastning for den branche, det drejer sig om. Uanset at der i årene 1956, 1957, 1959 og 1960 er gennemført en række lettelser, har dette ikke givet branchen bæredygtige arbejdsvilkår. Derfor henvendte det nævnte udvalgs formand sig på udvalgets vegne til den højtærede finansminister og anmodede denne om et snarligt initiativ i hele afgiftsproblemet for filmsbranchen.

Da et lovforslag, såfremt det skulle færdigbehandles i indeværende folketingsår, nødvendigvis måtte fremsættes inden den 15. marts, hastede det. Derfor fremkommer lovforslaget, inden det pågældende ekspertudvalgs betænkning er færdig.

Lovforslaget indebærer dels en ophævelse af de specielle afgifter for cirkus, varieteer, offentlige baller, serveringsteatre, boksekampe, tryllekunst og lignende arrangementer, dels en betragtelig lettelse i biografafgiften.

Hvad det første angår, skyldes initiativet ikke nogen aktual henvendelse, men mere, at denne u håndterlige afgiftslov årene igennem har voldt et væld af juridiske, tekniske og administrative besværligheder. Folk, der har med loven at gøre, har karakteriseret den som en lov med 10 pct.s indtægt og 90 pct.s besvær, og da indtægterne derfra er meget beskedne — i alt 4 mill. kr., hvoraf halvdelen tilfalder kommunerne — har den højtærede finansminister ment det forsvarligt at foreslå denne afgift ophævet. Jeg er sikker på, at ikke mindst politiet — jfr. den henvendelse, der er fremkommet for nogen tid siden fra landets politimestre — vil være særdeles glad ved, at alle disse fortolkningsbesværligheder forsvinder, når lovforslaget her forhåbentlig bliver vedtaget.

Hvad er varieté, og hvad er revy?

Marlene Dietrich med høj hat er kostumeret, og derfor er hun afgiftspligtig. Yder

hun derimod de samme præstationer uden høj hat, er hun ikke afgiftspligtig. Hvordan med det besvær, landbetjentene har haft med at få afgifter af halv- eller heloffentlige baller? Eller for at gå over i det rent paradiske: Nykøbing Falster har en udmærket revy, hvor billetterne på gulvet som følge af servering er afgiftspligtige, men ikke dem på balkonen, for dér er ikke servering. Jo, det har været besværligt.

Ved gennemførelse af lovforslaget kan man udtrykke håb om, at afgiftslettelse vil blive mærket direkte på billetten, når den er realiseret i form af en eventuel nedsættelse, således at publikum vil kunne få glæde deraf. Andre steder kan det måske bidrage til, at repertoireet bliver forbedret.

Det skal dog ikke glemmes, at visse grene af den her berørte branche vitterlig i de seneste år også har haft vanskelige arbejds- og indtjeningsvilkår. Konkurrencen med fjernsynet og bilismen har også for disse forlystelser spillet en ganske betydelig rolle, og derfor er det også ud fra et hensyn til de berørte brancher velbegrundet med en ophævelse af afgiften.

Da man vel for sidste gang i folketinget forhøjede biografafgiften — det var i samlingen 1954-55 — fra tre ottendedele til fem ellevedele af entréindtægten, stod der i bemærkningerne til loven, at man gik ud fra, at biografbesøget ville holde sig uændret. Som Storm-P. så udmærket har sagt det: det er svært at spå, ikke mindst om fremtiden, og resultatet af den nævnte spådom blev da heller ikke uændret biografbesøg, men et fald, hvad følgende tal viser: i 1953 solgtes 59 mill. billetter, i 1956 var det faldet til 49 mill., og i 1962 var det helt nede på 38 mill. billetter, altså et fald på ca. 40 pct. inden for 9 år. Det er sket i en periode med stigende velstand, god beskæftigelse og befolkningstilvækst. I hovedstaden er udviklingen endnu mere markant. Her var biografbilletsalget i 1953 20,6 mill., i 1963 kun 10,6 mill., altså faktisk en halvering. Denne udvikling skyldes udelukkende fjernsynets voldsomme fremgang, og situationen er i dag den, at ca. to tredjedele af landets husstande har fjernsyn og dermed faktisk en lille biograf i deres hjem.

Udnyttelsen af biografpladserne er da og